

සාරය: සුම්නිරි දරුවනි, උපත් 21ක් පුරාවට රාවන්ගේ යදම්වලින් නිදහස් වී සිටීමට නම්, පියාගේ ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරන්න. පියා එන්නේ ඔබ වෙත සියලු දුකින් මුදවා ගැනීම උදෙසායි.

ප්‍රශ්නය: ඔබ සෑහෙන කාලයක් පුරා උත්සාහයෙහි යෙදීමෙන් පසුව ළඟාවන්නා වූ උසස්ම සන්ධිස්ථානය කුමක්ද?

පිළිතුර: අවසන් මොහොතවල දී ඒ එකම එක පියා පමණක් මිස වෙන කිසිවෙක් සිහි නොකරන තත්ත්වයට ඔබ පත්විය යුතුයි; වෙනත් කිසිවෙක් සිහිපත් නොවිය යුතුයි. මෙය ඉතාමත් උසස් හා අසිරු සන්ධිස්ථානයයි. ඔබ වෙනත් කෙනෙක් සිහි කළහොත් මෙම ලෝකයේම උපත ලැබීමට සිදුවනවා. එමනිසා, දීර්ඝ කාලයක් පුරා ශිව බාබාගේ ස්මරණයෙහි යෙදීම පුහුණු කරන්න.

ප්‍රශ්නය: මෙසේ ඉදිරියට යමින් සිටින අතර සමහර දරුවන්ගේ තත්ත්වය පහළ වැටෙන්නේ ඇයි ?

පිළිතුර: ඔවුන් තුළ ස්ථිර විශ්වාසය නොමැති නිසයි. විශ්වාසය අඩුකමක් තිබෙන විට රසදිය මෙන් ඔබගේ තත්ත්වය පහළට ඇද වැටෙනවා. සමහර විටෙක මහා සතුටක් තිබෙන අතර තවත් විටෙක එය අඩු වෙනවා.

ශීතය: අවිහිංසක ස්වාමියා අසභායයි...

ඕම් ශාන්ති. තමා දැන් පෞද්ගලික ලෙසම ඒ අවිහිංසකත්වයේ ස්වාමියා, ශිව බාබා ඉදිරියේ අසුන්ගෙන සිටිනා බව දරුවන්ට වැටහෙන අතර, බ්‍රහ්මාගේ මුඛය මාර්ගයෙන් කියා දෙන ලද පහසු රාජයෝගා ඉගෙන ගන්නා බවත් දරුවන් දන්නවා. පියා මෙහිදී ඔබට සියලු වේදාවන්ගේ, ග්‍රන්ත් හා උපනිශද් ආදී සියලුම ආගමික ග්‍රන්ථවල සාරය පැහැදිලි කර දෙනවා. මෙය තැන්පත් වී තිබෙන්නේ දරුවන් වන ඔබ තුළ පමණයි. බ්‍රහ්මා මාර්ගයෙන් ස්ථාපනය සිදුවන බව පින්තූරවල පෙන්වුම් කොට තිබෙනවා. සෑම වේදාවකම හා ආගමික ග්‍රන්ථයකම සාරය බාබා පවසන්නේ බ්‍රහ්මා මාර්ගයෙනි. මේ සෑම දෙයක්ම දරුවන්ට විස්තර කර දෙන්නේ කවුද? උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය, ශිවා, අවිහිංසක ස්වාමියායි. ඔහු අගරීරික නිසා ඔබට සෑම දෙයක්ම විස්තර කරනුයේ බ්‍රහ්මා මාර්ගයෙනි. ඔහු විස්තර කර දෙන අය පසුව, අන් අයටත් විස්තර කර දෙනවා. ඔවුන් අන් අයට විස්තර කර නොදන්නාහොත්, ඉන් වැටහෙන්නේ ඔවුන්මත් මෙය තේරුම්ගෙන නොමැති බවයි. එනම්, ඔවුන් අසිහියෙන් සිටිනා අය බවයි. විස්තරය ලබා දෙන්නේ අසිහියෙන් සිටිනා අයටයි. පියා සෑම කෙනෙක්ටම මෙසේ පවසනවා: ඔබ සිහි බුද්ධියෙන් තොරව සිටිනා අයයි. ඔබ මා ගැන, ඔබගේ පියා ගැන දන්නවාද? භාරතයේ වැසියන් වන ඔබ ස්වර්ණම යුග ස්ව අධිකාරීත්වයේ උරුමය හිමිකර ගත්තා. පසුව රාවන්ගේ රාජධානියේ බලපෑම නිසා ඔබ උරුමය නැතිකර ගත්තා. රාවන්ගේ රාජධානිය හේතුවෙන් ඔබ අපවිත්‍ර වූවා, සිහි බුද්ධියෙන් තොර වූවා, දිළිඳු බවට පත් වූවා. සෑම කෙනෙක්ම දැන් යක්ෂ උපදෙස් පිළිපදිනවා. පියා, කල්පයකට පෙර අපව සිහි බුද්ධියට පැමිණ වූ බව, එනම්, අප ලෝක පාලකයින් බවට පත් කරවූ බව ඔබ තේරුම් ගන්නවා. අප දැන් මායාට වහලුන් වී සිටිනවා: අපි ධනයට සහ තනතුරු වලට වහලුන් වනවා නොව, නමුත් මායා, රාවන්ට දාසයන්ය. අප පාප පහේ යදම් අතරට ගොදුරු වී, මේ ඉන්නේ දුකින් පිරි පැල්පතකයි. මුළු ලෝකය පුරාම රජයන්නේ රාවන්ගේ රාජ්‍යයයි. විශේෂයෙන්ම භාරත ජනතාවත් සමස්ථයක් වශයෙන් මුළු ලෝකයමත් දැන් රාවන්ගේ යදම් තුළ සිර වී සිටිනවා. එමනිසා, ඔවුන් මෙතෙක් කල් කරමින් සිටි සෑම දෙයක්ම වැරදියි. පියා පැමිණ ඔබට සත්‍ය වූ සෑම දෙයක්ම එළිදරව් කර පැහැදිලි කොට දෙනවා. මේ නිසා තමයි, ඒ උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය, නිරවද්‍ය වූ ධර්මීෂ්ට තැනැත්තා ලෙස හැඳින්වෙන්නේ. රාවන් හැඳින්වෙන්නේ අධර්මීෂ්ටයෙක් ලෙසයි. කල්ප බාගයක් පුරා ධර්මීෂ්ට රාජ්‍යය රජයන අතර, කල්ප බාගයක් පුරා තිබෙන්නේ අධර්මීෂ්ට රාජ්‍යයයි. රාවන්ගේ රාජ්‍යය හැඳින්වෙන්නේ ව්‍යාජ ලෝකයක් ලෙසයි. දැනුමේ සාගරය, උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය, ශිවා විසින් බ්‍රහ්මා මාර්ගයෙන් අපට විස්තර කර දෙනු ලබන බව දන්නේ දරුවන් වන ඔබ පමණයි. මෙහිදී, “එක් ක්ෂණයකින් ජීවන මුක්තිය” යන කියමන සිහිපත් වනවා. බොහෝ දෙනා මේ, එක් ක්ෂණයකින් ලබන ජීවන මුක්තිය ගැන කතාබහ කරනවා. කොහොමනමුත්, මෙකල සෑම කෙනෙක්ම ඉන්නේ බන්ධනයන්ගෙන් පිරි ජීවිතයකයි, විශේෂයෙන්ම භරතය. භාරතයේ ජනයා පමණයි එක් ක්ෂණයකින් ජීවන මුක්තිය ලැබීමේ උරුමය හිමිකර ගන්නේ. තමා දැන් සත්‍යයේ (දෙවියන්ගේ) දරුවෙක් බවට පත්වී සිටිනා බව දරුවන් දැන් දන්නවා. දෙවියන් තමා විසින්ම මෙසේ කියනවා: ඔබ මගේ දරුවන්. දෙවියන් විසින් නව ලෝකයක් ස්ථාපිත කරනු ලබන බවත්, එමනිසා, ඔහු අනිවාර්යෙන්ම මේ පැරණි ලොව තුළට පැමිණිය යුතුම වන බවත් ඔබ දන්නවා. පැරණි ලෝකය හඳුන්වන්නේ අපිරිසිදු දූෂිත වූ ලෝකයක් ලෙසයි. සෑම කෙනෙක්ම තමාව මෙම ජීවිතයෙන් නිදහස් කිරීමට හෝ දුකින් නිදහස් කරන්නැයි කියමින් දෙවියන්ට

කන්නලව් කරනවා. මිනිස්සු කොතරම් ආගමික ග්‍රන්ථ අධ්‍යයනය කළත්, දුකින් පිරි දේශය ස්ථාපන කරන්නේ කවුද, එය කවදා ස්ථාපිත වූවක් ද යනාදී මේ කිසිවක් දන්නේ නැහැ. දාර්ශනිකයන් හා පණ්ඩිතවරුන් තම ඉගෙනීම ගැන බොහෝ උඩඟුව සිටිනවා. නමුත් ඒ කිසිවෙක්ට එක් තත්පරයකින් කෙනෙක්ට ජීවන මුක්තිය ලබාදිය නොහැකියි. ඒ කිසිම කෙනෙක්ට තමාට ජීවන මුක්තිය ලබා දිය හැකියි කියා හෝ සෑම කෙනෙක්ටම විමුක්තිය ලබාදිය හැකියි කියා හෝ කියන්නටවත් බැහැ. භාරතයට විශේෂයෙනුත්, සමස්ථයක් වශයෙන් මුළු ලොවටමත් විමුක්තිය ලබා දෙන්නේ මා පමණයි. සැමටම විමුක්තිය ලබා දෙන්නා, උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය බව කියැවෙනවා. සෑම කෙනෙකුගේම විමුක්තිදායකයා වන්නේ ඔහුයි. ඔහු සෑම කෙනෙක්වම දුකින් මුදවා ගන්නවා. කිසිවෙක් කිසිවෙකු හෝ සතුටින් මුදවා ගන්නවාද? පියා තමයි ඔබව සියලු දුකින් මුදවා ගන්නේ. අව්වා. ඔබව සතුටින් මුදවා ගන්නේ කවුද? භාරතය සතුටින් පිරී පැවතියා. පසුව ඔබව එම සතුටින් මුදවාගෙන දුකට පමුණුවාලූයේ කවුද? රාවන් තමයි ඔබව සතුටින් මුදවාලූයේ. දැන් සත්‍යයේ (රාමාගේ) ශ්‍රීමත් අනුගමනය කිරීමෙන් ඔබ උපත් 21ක් පුරාවටම විමුක්තිය ලබනවා. එය හඳුන්වන්නේ ජීවන මුක්තිය නැතිනම්, ගැලවීම ලෙසයි. භාරතය සත්‍ය ලෙසම ජීවන මුක්තිය ලබා සිටි කල එය සතුටේ දේශය වූ බව දැන් දරුවන්ගේ බුද්ධිය තුළ පතිත වී තිබෙනවා. දැන් භාරතය දුකින් පිරි දේශයක්. එය බන්ධනයන්ගෙන් පිරි දිවි ගමනක් බවට පත්වෙලා. දැන් ඔබ සැලකිය යුත්තේ අසීමිතත්වය පිළිබඳවයි. එමනිසා, පියා දැන් ඔබට සීමිතත්වය තුළට කොටු වී සිටින්නා වූ මිනිසුන් නොදන්නා අසීමිත වූ සියලුම දේ පවසනවා. ඔවුන් දිව්‍යලෝකය ගැන දන්නේත් නැහැ, අපාය ගැන දන්නේත් නැහැ. ඔවුන් මේ සෑම දෙයක්ම මවා ගැනීමක් ලෙස තමයි සළකන්නේ. කිසිම කෙනෙක්ට ජීවන බන්ධනයෙන් මිදිය නොහැකියි. මෙය අවිනාශී වූ දෛවෝපගත නාටකය වන අතර එහි කිසිම වෙනසක් සිදුවිය නොහැකියි. ප්‍රධානම තැනැත්තා ශිව බාබායි. ඔහු නිර්මාණකරුවා හා අධ්‍යක්ෂක ලෙසත් හඳුන්වනවා. බ්‍රහ්මා, විෂ්ණු හා ශන්කර්ටත් කොටසක් තිබෙනවා. ජගද්මබා (ජගත් මාතාව) හා ජගත් පිතාටත් කොටසක් තිබෙනවා. දේවතාවන්ටත් කොටසක් තිබෙනවා. ඒ වගේම මුස්ලිම් හා බෞද්ධ ආදී අයත් තම තමන්ගේ කොටස රහ දක්වනවා. සෑම කෙනෙක්ම එම කොටසම නැවතත් රහ දක්වනවා. පසුව නැවතත් වතාවක් ඒ එකම එක ධර්මය පමණක් තිබෙන්නා වූ කොටස ද රහ දැක්වෙනවා. පසුව අනෙක් ආගම්වල අය තම තමන්ට අවශ්‍ය අවස්ථාවන්හිදී තම තමන්ගේ කොටස රහ දැක්වීමට පැමිණෙනවා. මේ සිදුවන්නේ බ්‍රහ්මින් වංශයේ නැවත ඇතිවීම බව ඔබ දැන් දන්නවා. බ්‍රහ්මින් වංශය ස්ථාපනය වන්නේ ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මා මාර්ගයෙනි. එය හඳුන්වන්නේ බ්‍රහ්මින් සමාජය ලෙසයි. ක්‍රිස්තියානි සමාජය නිර්මාණය වූයේ ක්‍රිස්තුන් වහන්සේ තුළිනි. උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය බ්‍රහ්මා නිර්මාණය කළ අතර, බ්‍රහ්මා මාර්ගයෙන් බ්‍රහ්මින් සමාජය නිර්මාණය කළා. එමනිසා, ඒ සෑම කෙනෙක්ම බ්‍රහ්මාගේ කට්ත් උපත් නිර්මාණයකි. ඔවුන් කිසිසේත් මව් ගර්භාෂයකින් ඇති වූ අය නොවේ. ඔබ කියනවා: මව හා පියා ඔබයි, යනුවෙන්. එමනිසා, ඔබ සෑම කෙනෙක්ම දරුවන් වශයෙන් හදා ගැනීමට ගත් අයයි. මේ, හදා ගැනීමට ගත් ආදරණීය දරු පිරිසකි. පළමුවෙන්ම ඔහු බ්‍රහ්මා හදා ගැනීමට ගත් අතර, පසුව බ්‍රහ්මා මාර්ගයෙන් අනෙක් බ්‍රහ්මින් දරුවන් ලබා ගත්තා. ඔබ ශිව බාබාගේ මුණුපුරන් බවත්, බ්‍රහ්මාගේ දරුවන් වන බවත් ඔබ දන්නවා. පළමුවෙන්ම තිබෙන්නේ බ්‍රහ්මින් වංශය පමණයි. එය ඉතාමත් ශ්‍රේෂ්ඨ වංශයක්. මේ අවස්ථාවේදී පමණයි ඔබව මෙසේ දරුවන් ලෙස හදා ගැනීමටගැනෙන්නේ. මෙම ලබා ගැනීම වෙන කිසිම අවස්ථාවකදී සිදු නොවන්නකි. සන්යාසීන් විසින් මෙවැනි දෙයක් කෙරෙනු ලැබෙනවා: ඔවුන් හදාවඩා ගන්නේ ඔවුන්ගේ අනුගාමිකයන්. ඔවුන් මෙසේ පැවසිය යුතුයි: ඔබ අපගේ අනුගාමිකයින් ලෙස හැඳින්විය නොහැකියි. ඔබ තම නිවස හා පවුලේ අය අත්හැර දමා සිවුරු පොරවා ගතහොත් පමණයි අපගේ අනුගාමිකයින් ලෙස හැඳින්විය හැක්කේ. මෙහි ඉන්නේ බ්‍රහ්මින් දරුවන්. ඔබ සෑම කෙනෙක්ටම මෙම සත්‍ය වූ රාජයෝගා මාර්ගය පෙන්වා දිය යුතුයි. කුමන හෝ දෙයක් ඔබ ඔවුන්ට විස්තර කර දිය යුතුයි. ඔබ එක් තත්පරයකින් පියාගෙන් ඔබගේ උරුමය හිමිකර ගන්නවා. ඔබ අනිවාර්යෙන්ම ඒ උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවයෙන් ඔබගේ මුක්ති හා ජීවන මුක්තියේ උරුමය හිමිකර ගනු ඇත. ශිව බාබාම පමණක් සිහිපත් කරන්න. සියලු ජීවයන්ගේ පියා ශිවායි. ඔහු සිහිපත් කිරීමෙන් ඔබ දිව්‍යලෝකයේ පාලකයන් බවට පත්වනවා. භෞතික පියා සිහි කිරීමෙන් ඔබට දිව්‍යලෝකයේ පාලකයන් බවට පත්විය නොහැකියි. නිවසෙහි රැඳී ඉන්න. නමුත්, ශිව බාබා සිහිපත් කරන්න. ජීව වන අපි ශිව බාබාගේ දරුවන් වෙමු. මෙම විශ්වාසය පවත්වා ගන්න. සම්පූර්ණ විශ්වාසය නොතිබීමෙන් ඔබගේ තත්ත්වය රසදිය මෙන් පහළ බසිනවා. එක් මිනිත්තුවකදී සතුට නම් වූ රසදිය කඳ ඉහළට නගිනා අතර ඊළඟ මොහොතේදී ඔබට සියල්ල අමතක වී යනවා. පියා කියනවා: ඔබ දැන් නැවතත් නිවස කරා යා යුතුයි. පසුව ඔබ ගිහිත් අලුත් ශරීරයක් ලබා ගන්නවා. තමා නැවත

නැවතත් උපන් ලබමින් සිටි බව ඔබ දන්නවා. සර්පයෙක්ට නැවත උපන් ගැනීමක් අවශ්‍ය නැහැ. උඹ පරණ හම ඉවත්කර දමා අලුත් හමක් දමා ගන්නවා. ඔබත් වෙනස්විය යුත්තේ එම ආකාරයටයි. මිනිස්සු වයසට ගිය විට මා දැන් මෙලොවින් යා යුතුයි කියා කියනවා. එහිදී (සත් යුගයේදී) ඔවුන්ට සැණෙකින් දර්ශනයක් ලැබෙනවා. “මා දැන් පුංචි දරුවෙක් වීමටමයි යන්නේ”. තමා දැන් තම ශරීරය අත්හැර පුංචි දරුවෙක් බවට පත්වීමට යන බව ඔහු දන්නවා. ඉතින් පසුව ඔහු සතෝප්‍රධාන් ශරීරයක් ලබා ගන්නවා. පරණ ශරීරයක් හඳුන්වන්නේ දිරාපත් වූ ශරීරයක් ලෙසයි. ලෝකයත් මුලින්ම නවතාවයෙන් තිබූ නමුත් එහි කලාවන් කෙමෙන් කෙමෙන් අඩුවන්නට පටන් ගත්තා. මේ නිසා තමයි එය කොටස් හතරකට බෙදී තිබෙන්නේ. එක් චක්‍රයක කාල පරිච්ඡේදය ඉතා දීර්ඝ වන්නක් බවත්, මුළු චක්‍රය පුරාම කුල වර්ග මිලියන 8.4ක් පසු කර යා යුතු බවත්, ඔබ එම චක්‍රයෙහි කාල වකවානු කෙටි කර තිබෙනවා බවත් ඔවුන් කියනවා. කොහොමනමුත්, දැන් මෙහි කොපමණ දුකක් දක්නට ලැබෙනවා ද බලන්න. මෙම කාල වකවානුව අවුරුදු සිය දහස් ගණනක් යැයි පැවසීමෙන් තමා උපන් මිලියන 8.4ක් ලබාගත යුතු බව ඔවුන් විශ්වාස කරනවා. පියා ඔබට මෙය විස්තර කර දෙනවා. කිසිවිටෙක මෙය අමතක කරන්න එපා. ශිෂ්‍යයෙක් කිසිම විටෙක තම ගුරුවරයා අමතක කරන්නේ නැහැ. තමා මෙහි එන්නේ මේ සත්‍ය ඇසුරේ (දේව පන්තියේ) ඉගෙන ගැනීමට බව ඔබත් දන්නවා. සෑම මධ්‍යස්ථානයකම සිටිනා අය මුරලි එකට සවන් දෙනවා. ඔබ සෑමට උගන්වන්නේ ඒ දැනුමේ සාගරයයි. ඔහු පාරිශුද්ධකරුවා, දැනුමේ සාගරය, සැමටම ගැලවීම ලබා දෙන්නා අදී වශයෙන් හඳුන්වනවා. සියල්ලම යනු භාරතය මෙන්ම අන් සියලු රටවල් ද සමහිනි. සත්‍යයේ (දෙවියන්ගේ) දරුවන් ඔබයි. ඔවුන් (අනෙක් මිනිසුන්) අයිති වන්නේ අපිරිසිදු සමාජයටයි. ඔබ කෙතරම් දුරට බාබා සමඟ ඉගෙන ගන්නවාද, ඒ තරම් වූ උසස් තත්ත්වයක් ඔබ විසින් හිමිකර ගනු ලබනවා. ඉගෙනීම ඉතාමත්ම පහසුයි. ඔබ කළ යුත්තේ වචන දෙකක් සිහි තබා ගැනීම පමණයි. ඕනෑම කෙනෙක්ට මෙසේ පවසන්නට ඔබට පුළුවන්: ඒ උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය, අසීමිත වූ පියා සිහිපත් කරන්න. එවිට ස්වර්ණමය යුගයේ දී (දිව්‍යලෝකයේ දී) ඔබ අනන්ත වූ සතුට විඳිනු ඇත. ඉතා සරල ලෙස ඒ එකම එක පියා පමණක් සිහිපත් කරන්න. ඔබගේ අවසාන අවස්ථාවේ දී වෙන කෙනෙක් සිහි කළහොත්, අවසන් මොහොතේ දී තම භාර්යාව සිහි කරනා අය උපත ලබන්නේත් ඒ අනුවමයි. පියා කියනවා: මෙය උසස්ම උසස් වූ සන්ධිස්ථානයකි. ඔබ සැහෙන සැළකිල්ලෙන් යුතුව මෙම ඉනිමඟ තරණය කළ යුතුයි. නොකඩවාම එකිනෙකාට අනතුරු අඟවන්න. දිගින් දිගටම ශිව බාබා සිහිපත් කරන්න. පියා මෙහි අසුන්ගෙන දරුවන් වන ඔබට විස්තර කරනවා: දරුවනි, මමත් මව්වරුන් වන ඔබ මාර්ගයෙන් ඒ පූජකවරුන් ආදී සෑම කෙනෙක්මත් අභිවාද්ධියට ලක්කළ යුතුයි. මව් ගුරුන් වන ඔබ නැතිව කිසිම කෙනෙක්ව අභිවාද්ධියට ලක්කළ නොහැකියි. මව්වරුන් ඒ සඳහා උපකරණ බවට පත්ව සිටිනවා. ප්‍රධානම කෙනා ජගදමුඛයි. ඇය කෙතරම් බලපෑමක් ඇතිකර තිබෙනවාද බලන්න. බ්‍රහ්මාටවත් ඒ තරම් කෝවිල් තැනී නැහැ. පූජකර්ථි එකම එක කෝවිලක් පමණයි තිබෙන්නේ. සාමාන්‍යයෙන් එහි යන්නේත් පුරුෂයින් පමණයි. අම්බා (මව) ගැන සැහෙන ප්‍රශංසනීයත්වයක් තිබෙනවා. ඔබ කොහේ ගියත් ඒ දේවතාවියන්ට කෝවිල් තුළ පූජා පැවැත්වෙනවා. ගුරුන්ගේ වැරදි උපදෙස් අනුගමනය කිරීමෙන් ඔබ බොහෝ සෙයින් තැන තැන ඇවිද ගොස් තිබෙනවා. ඉන් ලැබූ ප්‍රයෝජනය කුමක්ද? කිසිවක් නැහැ. පහළට බැසීමේ තත්ත්වය නිසා භාරතය අපිරිසිදු විය යුතුම වූවා. කිසිම කෙනෙක්ට දැන්ම නිවහන වෙත යා නොහැක. සෑම මනුෂ්‍යයෙක්ම අපිරිසිදු බව ඔබ දන්නවා. ඔවුන් ඉන්නේ සම්පූර්ණ දිරාපත් වූ තත්ත්වයකයි. සෑම කෙනෙක්ම ඊට අදාළ වෙනවා. මෙලොව සිටිනා සෑම මනුෂ්‍යයෙක්ම ඉන්නේ දැඩි දුකකින්. සෑම පියවරකදීම දුක දිගින් දිගටම වැඩි වනවා. දරුවන්ට මෙය වැටහෙනවා. නමුත් අනෙක් සියලු මිනිසුන් ඉන්නේ අසිහියෙන්. ඔවුන් පියා ගැනවත් දන්නේ නැහැ. ඔවුන් මෙසේ ගායනා කරනවා: මව හා පියා ඔබයි. ඔහු අනිවාර්යෙන්ම දිව්‍යලෝකය නිර්මාණය කරනවා. අතීතයේ සිටි අය ගැන තමයි සෑම විටම ප්‍රශංසා කෙරෙන්නේ. දිව්‍යලෝකය දැන් නැවතත් ස්ථාපනය වන බව ඔබ දන්නවා. එය දිව්‍යලෝකය ලෙස තිබෙනා කල වෙන කිසිම ආගමක අය සිටියේ නැහැ. දැන් අනෙක් සෑම ආගමක්ම මෙහි ස්ථාපිතව තිබෙනා අතර, ඒ මුල්ම ධර්මය අතුරුදන්ව ගොස් තිබෙනවා. දැන් මෙහි පදනම, ඇත්තේ නැහැ. එහි තිබූ ඒ ආදී සනාතන දෙවි දේවතා ධර්මය දැන් නැවතත් ස්ථාපනය වනවා. පසුව කල්ප බාගයක් පුරා වෙන කිසිම ආගමක් ස්ථාපනය වන්නේ නැහැ. එහි තිබෙන්නේ එකම ආගමක් පමණයි. කල්ප බාගයක් යනතුරු සූර්ය හා චන්ද්‍ර වංශ අධිකාරීත්වයක් තිබෙනවා. මෙය ඔබගේ දේව ජන්ම උරුමයයි: එය ඔබගේ සත්‍ය පියාගේ ජන්ම උරුමයයි (*Godfatherly birthright*). අපි අපගේ සත් යුගය (දිව්‍යලෝකය) ස්ථාපනය කරමින් සිටින්නෙමු. අපි රාජ්‍යය පාලනය කිරීම සඳහා සුදුස්සන් බවට පත් වන්නෙමු. ඔහු අපට උගන්වමින් අපව සුදුස්සන් බවට පත් කරවනවා. එය ස්ථිර කිරීම උදෙසා ඔහු සෑම දිනකම අපට උගන්වනවා. ඔහු විස්තර

කරනවා: ඔබ කෙතරම් උත්සාහ දැරුවත්, මායා ඔබට මා සිහිපත් කිරීමට ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. බාබා සිහිපත් කිරීමට මෙහිදී සටනක් සිදුවනවා. පියා මෙහි අසුන්ගෙන ඔබ කළ යුත්තේ කුමක්ද යන්න ගැන පෙන්වා දෙනවා. ඔබ කර්මයෝගීන් ද වනවා. ඔව්, දැරුවත් බාධක ඇති කරයි. මෙය ගැඹුරු වූ අපායයි. සෑම දරුවෙක්ම දුක් දෙනවා. එහිදී, එය සතුටේ දේශය වන නිසා දැරුවත් සතුටම දෙනවා. එහි දුක දෙන හෝ අපිරිසිදු බවට පත්වන කිසිම දෙයක් ඇත්තේ නැහැ. මෙහිදී, සෑහෙන දුකක් තිබෙනවා. සිතන්නටවත් නොහැකි අපිරිසිදු අසනීප මතුවනවා. මුලදී ඒවා තිබුණේ නැහැ. මුලදී ඔබ පිළිකා ගැන අසාවත් තිබුණේ නැහැ. දිව්‍යලෝකයේ කිසිම අසනීපයක් ඇත්තේ නැහැ. සියලු අපිරිසිදු අසනීප මතුවන්නේ මේ යක්ෂ රාජ්‍යය ආරම්භ වූ පසුවයි. මෙම නාටකය දෛවෝපගත වූවකි. සත් යුගයේ (දිව්‍යලෝකයේ) එළඳෙනුන් ඉතාමත් ලස්සනයි. ක්‍රිෂ්ණා ළඟ ඉතා ලස්සන එළඳෙනුන් සිටියා යැයි කියමින් ඔවුන් ක්‍රිෂ්ණාව ගොපල්ලෙක් බවට පත්කර තිබෙනවා. කොහොමනමුත්, ඇත්තෙන්ම ක්‍රිෂ්ණා ගොපල්ලෙක් නොවේ. ශිව බාබා විසින් මේ ජීවී මනුෂ්‍ය එළඳෙනුන්ව රැකබලා ගන්නා යැයි කියන්න ඔබට පුළුවන්. ඔහු අපට දැනුම නම් වූ තණකොළ කවනවා. ඔහු මව්වරුන් වන ඔබ මත දැනුමේ පුන් කළස තබා තිබෙනවා. බාබා කියනවා: දැන් මා ඔබට කියන දේට සවන් දෙන්න! පළමු කාරණාව මන්මනාහව්! යන්නය. මා සිහිපත් කරන්න, එවිට ඔබගේ පාප සියල්ල නැති වී යනු ඇත. මෙය ඉතා පහසු ක්‍රමයක්. අව්වා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ව ඔබගේ මව, පියා, බාජදාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදාසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. පියාගේ ශ්‍රීමත්වලට අනුව, සෑම කෙනෙක්වම රාවන්ගේ යදම්වලින් මුදවාගෙන, ඔවුන්ට ජීවන මුක්තියේ උරුමය ලබාදීම උදෙසා වන සේවය කරන්න.
2. එකම එක පියාට පමණක් සවන් දෙන්න. ඔබ අසා ඇති අන් සියලු දේ අමතක කර දමන්න. මෙම සන්ධිස්ථානය ඉතා උසස් හා අසිරු වූවකි. එමනිසා, එකිනෙකාට අනතුරු අඟවමින් හා එකිනෙකාට පියාව සිහිගන්වමින් වර්ධනය ඇති කරන්න.

වරදානය: ඔබගේ උනන්දුව සහ උද්යෝගය මත ඔබ ධෛර්යවන්ත වී පියාසර කළ හැකි ස්ථිතිය අත්විඳින්න. පියාසර කළ හැකි ස්ථිතිය අත්විඳීමට ඔබට ධෛර්යවන්ත පියාපත් සහ උනන්දුව සහ උද්යෝගය ද අවශ්‍ය වේ. සෑම කාර්යයකම සාර්ථකත්වය ලබාගැනීමට උනන්දුව සහ උද්යෝගය අවශ්‍ය වේ. උනන්දුව සහ උද්යෝගය නොමැතිව, ඔබගේ කාර්යයන්හි සාර්ථකත්වය නොලබනු ඇත. ඊට හේතුව උනන්දුව සහ උද්යෝගය නැති වීමට, වෙහෙස තිබේ. වෙහෙස වී ඇති අයට කිසි විටෙක සාර්ථකත්වය නොලැබේ. එමනිසා, ධෛර්යවන්තව ඔබගේ උනන්දුව සහ උද්යෝගයෙන් පියාසර කරන්න. එවිට ඔබගේ ගමනාන්තයට ඔබ ළඟා වනවා ඇත.

පාඨය: ආශීර්වාද පිරිනැමීම සහ ආශීර්වාද ලැබීම: උසස් උත්සාහය මෙයයි.

*** ඕම් ශාන්ති ***